

λίων περιφέρειαν και χιλίων περίπου βημάτων βάθος· τὰ πλάγια αὐτοῦ ἐκαλύπτοντο ὑπὸ θάμνων και εἰς τοὺς πρόποδας ἐξετείνετο πεδιάς, ἐνῆ τὰ ποίμνια ἐνέμοντο. Κάποιοι ἐφώλευον ἐν τῇ ὑλάδει μέρει, κατὰ τινα δὲ θέσιν τῆς πεδιάδος ὑπὸ τέφρας κεκαλυμμένης, τρία μικρὰ εὐρίσκοντο ἔλη, ὧν τὸ μὲν εἶχε θερμὸν και πικρὸν τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ ἕτερον και τοῦ θαλασσοῦ μάλλον ἀλμυρὸν, και τὸ τρίτον, θερμὸν μὲν, ἀλλ' ἄχυμον. Κατὰ τὸ ἔτος ὅμως 1631 τὸ ὄρος ἐξετίναξε μακρὰν τὸ ἐκ βράχων και τέφρας ἐπικάλυμμα τοῦτο, τὰ δάση και νομάς ὑποβαστάζον. Ἐπτὰ ρεύματα λάθας τοῦ κρατήρος ἐξέρρευσαν, τὰ πάντα ἐν τῇ πορείᾳ καταθάπτονται και πυρπολοῦνται. Ἡ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ Ἡρακλείου ἐκτισμένη Ῥεσίνα ὑπὸ κύματος λάθας κατεκλή· πᾶσα. Δυνατοὶ δ' ὄμβροι, ἀποτέλεσμα τῆς συμπυκνώσεως τῶν κατὰ τὴν ἔκρηξιν ἐκφυγόντων ὑδατῶδων ἀτμῶν, τοσαύτας ἐπήνεγκον καταστροφάς, ὅσας και τὰ τῆς λάθας κύματα, καθόσον ἐπὶ τοῦ κωνοειδοῦς ὄρους καταπίπτοντες παρέσυρον σωροὺς τέφρας και ἠφαιστείου ἐκ τοῦ κοινόρου, ποταμοὺς ἐκ πηλοῦ ἰκανῆς παχύος—ἐξ οὗ και τὸ ὄνομα «λάθα ὑδατῶδης»—σχηματίζοντες.

Πέντε και τριάκοντα ἐτῶν διάστημα παρήλθε πρὸ τῆς ἐπιγενομένης ἐκρήξεως. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1666 ἔχομεν σειρὰν ἐκρήξεων συνεχῶν διότι τὸ ὄρος δὲν διέτελεσε σχεδὸν ἐν ἡμερίᾳ ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου ἐπὶ δέκα συνεχῆ ἔτη, ἀφ' οὗ και δύο μάλιστα συνέβαινον ἐνίοτε ἐκρήξεις ἐν διαστήματι μηνῶν τινων. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Νέου ὄρους (Monte Nuovo) οὐδεμία ἐγένετο ἠφαιστεϊώδης διατάραξις κατὰ τὴν τῆς Νεαπόλεως χώραν, ἐκτὸς τοῦ Βεσουβίου. Καὶ ἠδύνατό μὲν τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι και κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αἰῶνας συνεχῆς σειρὰ τῶν τοῦ Βεσουβίου ἐκρήξεων ἦν ἰκανὴ ἵν' ἀνακουφίσῃ τὴν χώραν, ἥς τὸ ἠφαιστεῖον τοῦτο εἶνε ὁ κυριώτερος ἀγωγός. Ἄλλ' ὁ μέγας τῆς Ἰσθμίας σεισμός δεικνύει ἡμῖν ὅτι τὰ πράγματα εὐρίσκονται ἐν τῇ αὐτῇ σήμερον, ἐν ἣ και ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων καταστασεί.

[Astronomie Populaire]

M. A. ΒΙΣΤΗΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν ξενοδοχείῳ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού.

Ὁ κ. Π* κατέρχεται ἐν ἀναχωρήσει, ὁ δὲ ὑπηρέτης φέρει τὸν σάκκον του μέχρι τῆς θύρας και περιμένει τὸ σύνθημα φιλοδώρημα. Ὁ Π*, ὅστις εἶνε ἐχθρὸς τῶν φιλοδώρηματων, δίδει εἰς τὸν ὑπηρέτην ἐν δεκάλεπτον.

Ὁ ὑπηρέτης. — Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε· μοῦ φαίνεται πῶς ἐκάμετε λάθος.

Ὁ Π*. — Λάθος; Ὁχι, δὲν ἔκαμα λάθος. Ἐγὼ δὲν δίδω ποτὲ ὀλιγώτερα!

Ἡ κυρία πρὸς τὸν ὑπηρέτην:
— Γιάννη, ὑπῆγες εἰς τὸ Σολωνεῖον πού σ' ἔστειλα νὰ ἰδῆς ἂν εἶνε 'κεῖ ὁ ἀφέντης σου νὰ τὸν φωνάξῃς;

— Μάλιστα, κυρία, ἐπῆγα, ἀλλὰ δὲν τὸν ἤυρα. Μὰ ἐγὼ τὸ ἤξευρα και προτῆτερα πῶς δὲ θὰ τὸν εὐρω ἐκεῖ, γιατί περνώντας ἀπ' τῆ Λέσχη τὸν εἶδα μιὰ στιγμή πού πρόβαλε 'ς τὸ παράθυρο!

Ἐρωτᾷ τις προχθές τὸν Ἀγαθόπουλον:
— Ἐπῆγες εἰς τὴν πρώτην παράστασιν τῶν «Μνηστήρων τῆς Πηνελόπης»;
— Ὁχι, γιατί ἐγὼ ἔχω ἀρχὴν νὰ μὴ πηγαίνω 'σὲ παράστασιν πού δὲν τὴν ἔχω ξαναἰδεῖ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὅταν ἀνὴρ και γυνὴ ἐρίζωσιν ἀδικακόπως δυοῖν ἥττερον συμβαίνει· ἢ λατρεύονται, ἢ δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσιν ἀλλήλους.

Ὁ ὀμιλῶν χωρὶς νὰ σκέπτεται ὁμοιάζει τὸν πυροβολοῦντα χωρὶς νὰ σκοπεύῃ.

Ἡ γυνὴ, ἢ ἔχουσα καλὰ ἦθη, εἶνε ἀρκετὰ πλουσίως προικισμένη.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Μόσχας» γράφει ὅτι τῇ 10/22 Αὐγούστου εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ κήπον τὸν καλούμενον «ἀναχωρητήριον» ἐγένετο ἀγὼν γυναικῶν ἐν δρόμῳ «ἐπὶ ἐπάθλῳ», οὗ συμμετέσχεν Ἀγγλὶς ὠκύπους, ἢ κυρία Ὀμπρε-Φορντ. Εἰς τὸ πρωτοφανές τοῦτο θέαμα ἐπέβρευσε τοσοῦτος λαὸς, ὥστε μετὰ κόπου ἠδύνατό τις νὰ λάβῃ εἰσιτήριον. Ἐξέβρασάν ἐπιθυμίαν νὰ διαγωνισθῶσι πέντε γυναῖκες, ἐξ ὧν δύο κατέλιπον τὸν κύκλον, δραμοῦσαι ἢ μὲν ἓνα, ἢ δὲ δώδεκα κύκλους· ἀλλ' αἱ ὑπολειφθεῖσαι τρεῖς ἐπὶ ὀλόκληρον ἡμίσειαν ὥραν ἐνεκαρτέρησαν συντρέχουσαι, και διέδρομα ἐκάστη 6 - 7 βέρστια. Πρώτη ἢ Μωρζόβα ἀπεπεράτωσε τὸν δρόμον και ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον, χρυσοῦν ὠρολόγιον· δεύτερα ἢ Λομπόβα διανύσασα, οὕτως εἶπεῖν, τὸ στάδιον ἔλαβε χρυσοῦν ψέλλιον, κατόπιν ἀφίκετο και ἡ Ἀγγλὶς τρίτη εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον. Οὕτω εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς πεζοδρομίας ἐθριαμβεύσαν αἱ Ῥωσίδες.